

En nú ben ik aan de beurt!

Bemoediging van de week aflevering 336

Afl: 336 Nu is het mijn beurt!

Soms
lijk ik teveel
op de verloren zoon,
en eis te vroeg
het voor mij
bestemde loon.

Lieve mensen,
Het bovenstaande kleine rijmpje kwam bij me boven, jaren geleden, toen ik mijn eerste boekje heb geschreven. Terugkijkend zijn die eerste twee boekjes van me, twee echte 'bemoedigingsboekjes' geweest. Daarna kwamen allerlei andere soorten boeken, van romans tot kinderboeken, om nu al weer na vier keer weer terug te keren naar een echt bemoedigingsboekje!

Waar gaat het hier, in het rijmpje - over?

Ik was een tijdlang nog al in de weer geweest met anderen. Hier iets voor iemand doen, daar even wat aandacht en liefde brengen, weer iemand anders had een kaartje nodig, een compliment uitdelen. Een luisterend oor bieden aan iemand, op ziekenbezoek gaan... en op een dag vond ik mezelf terug in de kamer.

Zittend in een stoel met een kopje koffie kwam ik eindelijk tot mezelf. En toen gebeurde het: ik dacht bij mezelf: ik heb zoveel uitgedeeld en gedacht aan anderen, dat ik nu maar eens ga zitten en ga kijken wie er iets moois aan mij komt geven? Wie zou er nu denken om mij? Ik zou ook wel eens wat aandacht willen of wat lieve troostwoorden, of een compliment of...

Wat ik precies wilde, werd niet eens helemaal duidelijk, maar wel de verandering van "Heer, gebruik mij maar in uw dienst", naar de houding: Nú ben ik aan de beurt!"

Dat ging een paar dagen zo door, en ik raakte helemaal van de wijs. Want er kwam niets naar me toe; niemand kwam op het idee om mij wat liefde en aandacht te bezorgen. Niemand kwam op het idee dat ik misschien ook wel iets nodig had? Zelfs God verhoorde mijn gebed niet.

Langzaam drong frustratie en ontgoocheling bij me binnen: wat een toestand! Zo je inzetten voor de zaak van God en dan niet eens bedankt worden, niet eens beloond worden, niet eens opgemerkt worden. Waar deed ik het dan allemaal

voor?

Toen die gedachte post vatte, begon de zachte stem van Gods Geest te spreken: ‘Goeie vraag!’ ‘Waar deed je het dan allemaal voor?’

Ik begreep al heel snel waar ik de plank had misgeslagen: was ik nu een dienstknecht van God geweest, of was ik voor mijn eigen eer en zaak bezig geweest. Een dienstknecht zegt: “Heer, we hebben slechts uitgevoerd wat U ons hebt opgedragen”. Maar een zoon kan komen en zeggen: geef mij mijn portie vandaag maar. Ik wacht niet langer Vader, tot het allemaal in Uw plannen past. Ik wil het nú hebben en ontvangen. Niet later, maar NÚ!

Mijn gedachten kwamen bij de verloren zoon uit. Veel te vroeg en zo ongepast, eiste hij zijn erfdeel op. Hij wachtte niet langer of er ook iets zijn kant op zou rollen, maar hij kwam het opeisen.

Ik zag dat mijn houding eigenlijk iets had van die verloren zoon: niet later, maar nú, Heer. Nu ben ik aan de beurt, omdat ik daar zin in heb en denk daar recht op te hebben als kind van God. Het kan zijn dat onze preken en bijbelstudies ons in verwarring brengen. Want rechten en een erfenis zijn zeker ons deel en toch wordt nog niet alles nú verzilverd.

De Heilige Geest is als een voorschot uitgekeerd en uitgestort op al Gods kinderen. Dat confronteert ons vandaag al met de grote kracht van God in ons leven en in ons midden. Wonderbaarlijke kracht... en toch...

Toch denk ik dat we als kinderen, als zonen en dochters, soms te vroeg tegenover de Vader staan en dingen op lijken te eisen, die Hij niet nú maar later aan ons zal geven. Als je dat overkomt, heb je alle steun en support van de Heilige Geest nodig, om geduld en vrede te vinden, die je nodig hebt omdat je het deel niet vandaag ontvangt, maar later.

Opdat je kunt blijven geloven: ik ben Vaders kind. Het komt nog wel... Die hele beloofde erfenis, dat deel waar ik zo naar verlang.

Mag God je bemoedigen, zodat ook jij vandaag kiest om God te dienen; je blijvend voor Hem in te zetten, terwijl je wacht op jouw erfdeel dat je toegezegd is en je ook geschonken zal worden.

Er kwam een dag voor de verloren zoon dat de ring van alle rechten wél aan zijn vinger geschoven werd! Houd dat voor ogen en houd het vast, om Jezus wil.

Met liefs,
Gerry

*Zowel de video als deze tekstbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.
Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen,
meer informatie vindt u op de [website](#)*